

WICEPREZES
NAJWYŻSZEJ IZBY KONTROLI
Małgorzata Motylow

KAP.410.006.02.2021

Pan
Mariusz Kamiński
Minister, Członek Rady Ministrów, Koordynator
Służb Specjalnych
Kancelaria Prezesa Rady Ministrów
Al. Ujazdowskie 1/3
00-583 Warszawa

WYSTĄPIENIE POKONTROLNE

P/21/007 Realizacja Rządowego Programu Przeciwdziałania Korupcji na lata 2018-2020

I. Dane identyfikacyjne

Jednostka kontrolowana	Kancelaria Prezesa Rady Ministrów (dalej: KPRM)
Kierownik jednostki kontrolowanej	Mariusz Kamiński, Minister, Członek Rady Ministrów, Koordynator Służb Specjalnych ¹
Zakres przedmiotowy kontroli	1. Warunki realizacji zadań Rządowego Programu Przeciwdziałania Korupcji na lata 2018-2020 (dalej: Program oraz RPPK na lata 2018-2020) 2. Realizacja Rządowego Programu Przeciwdziałania Korupcji na lata 2018-2020 3. Efekty realizacji Rządowego Programu Przeciwdziałania Korupcji na lata 2018-2020, w zakresie zadań realizowanych przez Ministra – Koordynatora Służb Specjalnych.
Okres objęty kontrolą	Od 1 stycznia 2018 r. do dnia 31 grudnia 2020 r. oraz działania wcześniejsze i późniejsze związane z realizacją Rządowego Programu Przeciwdziałania Korupcji na lata 2018-2020
Podstawa prawna podjęcia kontroli	Art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 23 grudnia 1994 r. o Najwyższej Izbie Kontroli ²
Jednostka przeprowadzająca kontrolę	Najwyższa Izba Kontroli Departament Administracji Publicznej
Kontrolerzy	Beata Czarnecka, główny specjalista kontroli państwowej, upoważnienie do kontroli nr KAP/80/2021 z 23 września 2021 r., Beata Burtka, główny specjalista kontroli państwowej, upoważnienie do kontroli nr KAP/79/2021 z 23 września 2021 r.

(akta kontroli str. 1-4)

Użyte w wystąpieniu pokontrolnym skrótowce oznaczają:

- Minister Koordynator – Minister, Członek Rady Ministrów, Koordynator Służb Specjalnych;
- RPPK lub Program – Rządowy Program Przeciwdziałania Korupcji na lata 2018-2020, przyjęty uchwałą nr 207 Rady Ministrów z dnia 19 grudnia 2017 r.³;
- Międzyresortowy Zespół lub Zespół – Międzyresortowy Zespół do spraw Koordynowania i Monitorowania Wdrażania Rządowego Programu Przeciwdziałania Korupcji na lata 2018-2020;
- zarządzenie w sprawie Międzyresortowego Zespołu – zarządzenie nr 134 Prezesa Rady Ministrów z dnia 10 sierpnia 2018 r. w sprawie

¹ Postanowienie Prezydenta RP z dnia 11 grudnia 2017 r. o powołaniu w skład Rady Ministrów nr 1131.202017 (M.P. poz. 1152), postanowienie Prezydenta RP z dnia 15 listopada 2019 r. nr 11.31.24.2019 o powołaniu w skład Rady Ministrów (M.P. poz. 1092), rozporządzenie Prezesa Rady Ministrów z dnia 13 grudnia 2017 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra – Członka Rady Ministrów Mariusza Kamińskiego – Koordynatora Służb Specjalnych (Dz. U. poz. 2332); rozporządzenie to weszło w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 11 grudnia 2017 r. (§ 9) oraz rozporządzenie Prezesa Rady Ministrów z dnia 18 listopada 2019 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra – Członka Rady Ministrów Mariusza Kamińskiego – Koordynatora Służb Specjalnych (Dz. U. poz. 2273); rozporządzenie to weszło w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 15 listopada 2019 r. (§ 9).

² Dz. U. z 2020 r. poz. 1200, ze zm., dalej: ustawa o NIK.

³ M.P. z 2018 r. poz. 12, ze zm.

Międzyresortowego Zespołu do spraw Koordynowania i Monitorowania Wdrażania Rządowego Programu Przeciwdziałania Korupcji na lata 2018-2020;

- regulamin prac Międzyresortowego Zespołu – przyjęty uchwałą nr 1/2018 Międzyresortowego Zespołu do spraw Koordynowania i Monitorowania Wdrażania RPPK na lata 2018-2020 z dnia 12 września 2018 r. w sprawie przyjęcia regulaminu prac Zespołu;
- Przewodniczący Międzyresortowego Zespołu – Szef Centralnego Biura Antykorupcyjnego – Przewodniczący Międzyresortowego Zespołu do spraw Koordynowania i Monitorowania Wdrażania RPPK;
- plan realizacji działań Ministra Koordynatora – plan realizacji zadań i działań RPPK w zakresie działań Ministra Koordynatora zatwierdzony przez członka Międzyresortowego Zespołu 17 stycznia 2019 r.;
- plan realizacji zadań i działań RPPK – plan realizacji zadań i działań RPPK zatwierdzony w lutym 2019 r. przez Szefa Centralnego Biura Antykorupcyjnego;
- realizator wiodący – wskazany w RPPK podmiot (Kancelaria Prezesa Rady Ministrów, ministerstwa, urzędy centralne) odpowiedzialny za realizację danego działania;
- realizator współpracujący – wskazany w RPPK podmiot współpracujący przy realizacji danego działania;
- CBA – Centralne Biuro Antykorupcyjne;
- DBN – Departament Bezpieczeństwa Narodowego w KPRM;
- działanie 1.1. – działanie 1.1. *Zapewnienie spójności przepisów określających ograniczenia prowadzenia działalności gospodarczej przez osoby pełniące funkcje publiczne, w szczególności w kwestiach oświadczeń o stanie majątkowym, prowadzenia rejestru korzyści, ograniczeń związanych z aktywnością zawodową w trakcie pełnienia funkcji publicznych oraz po jej zaprzestaniu, z jednoczesnym opracowaniem skutecznego systemu sankcji za naruszenie tych ograniczeń;*
- działanie 1.7. – działanie 1.7. *Stworzenie jednolitego systemu przepisów eliminujących możliwość powstawania stosunku podległości służbowej pomiędzy członkami rodziny w instytucjach wydających środki publiczne;*
- działanie 4.1. – działanie 4.1 *Przygotowywanie i wdrożenie przepisów prawnych w zakresie ochrony tzw. sygnalistów.*

II. Ocena ogólna⁴ kontrolowanej działalności

OCENA OGÓLNA

Minister Koordynator podejmował działania w celu zapewnienia warunków realizacji RPPK na lata 2018-2020 oraz realizował czynności w zakresie przypisanych mu w Programie działań, jednak niektóre czynności były realizowane z opóźnieniem⁵. Dwa działania ujęte w RPPK nie zostały zrealizowane przez Ministra, a jedno zostało zrealizowane w części⁶, z uwagi na fakt, że ich realizacja miała odbyć się poprzez opracowanie projektu i następnie przyjęcie przez Radę Ministrów ustawy o jawności życia publicznego, a prace nad nią zostały wstrzymane na etapie Komitetu Stałego Rady Ministrów.

Uzasadnienie oceny ogólnej

Zadania w zakresie realizacji RPPK z ramienia Ministra-Koordynatora Służb Specjalnych realizował Radca Szefa KPRM w Wydziale Kontroli i Nadzoru Departamentu Bezpieczeństwa Narodowego KPRM. Minister Koordynator został wskazany w Programie jako realizator wiodący dla trzech działań, tj. działania 1.1., 1.7. i 4.1. Działania te zostały ujęte w planie realizacji działań przekazanym do CBA.

Nie zostały zrealizowane ujęte w RPPK działania 1.7. i 4.1., natomiast działanie 1.1. zostało zrealizowane częściowo. Określony dla ww. trzech działań ten sam miernik został zrealizowany częściowo. Osiągnięto bowiem trzeci z sześciu stopni planowanego miernika, tj. proces legislacyjny projektu ustawy o jawności życia publicznego został doprowadzony do etapu Komitetu Stałego Rady Ministrów. Proces legislacyjny nie został przeprowadzony do końca z powodu dużej liczby zgłoszonych uwag do projektu tej ustawy, kwestionujących istotne założenia projektu i związany z tym brak możliwości uzgodnienia projektu między członkami Rady Ministrów w podstawowych obszarach regulacji objętych projektem. Minister Koordynator terminowo przekazał do Przewodniczącego Zespołu sprawozdania okresowe oraz sprawozdanie końcowe z realizacji działań RPPK, z wyjątkiem sprawozdania za I półrocze 2020 r.

Stwierdzone nieprawidłowości polegały na:

- przekazaniu projektu zarządzenia w sprawie utworzenia Międzyresortowego Zespołu przez Ministra Koordynatora do podpisu Prezesowi Rady Ministrów dopiero po upływie 147 dni od jego przyjęcia przez Stały Komitet Rady Ministrów (tj. 6 marca 2018 r.), co w ocenie NIK było działaniem nierzetelnym;
- zaakceptowaniu przez Ministra Koordynatora sprawozdania końcowego z realizacji Programu, które nie zawierało opisu realizacji celu głównego i celów szczegółowych oraz mierników ich realizacji. W konsekwencji Radzie Ministrów przedłożono sprawozdanie, które nie zawierało kluczowych informacji odnośnie realizacji całego Programu, w tym jego celów;
- przekazaniu planu realizacji działań Ministra Koordynatora do Przewodniczącego Zespołu po upływie 90 dni od terminu wskazanego przez Szefa CBA (tj. 19 października 2018 r.), co w ocenie NIK było działaniem nierzetelnym;
- przedłożeniu Radzie Ministrów przez Ministra Koordynatora sprawozdania rocznego z realizacji zadań Zespołu oraz sprawozdania końcowego z realizacji

⁴ Najwyższa Izba Kontroli formułuje ocenę ogólną jako ocenę pozytywną, ocenę negatywną albo ocenę w formie opisowej.

⁵ Opóźnienia dotyczyły m.in. przekazania projektu zarządzenia w sprawie utworzenia Międzyresortowego Zespołu przez Ministra Koordynatora do podpisu Prezesowi Rady Ministrów, przekazania planu realizacji działań Ministra Koordynatora do Przewodniczącego Zespołu, przedłożenia Radzie Ministrów przez Ministra Koordynatora sprawozdania rocznego z realizacji zadań Zespołu oraz sprawozdania końcowego z realizacji Programu.

⁶ Nie zostały zrealizowane działania 1.7. i 4.1., natomiast działanie 1.1. zostało zrealizowane częściowo.

Programu z opóźnieniem wynoszącym od 10 do 24 dni w stosunku do terminu określonego w § 6 zarządzenia w sprawie Międzyresortowego Zespołu;

- przekazaniu sprawozdania z realizacji działań RPPK za I półrocze 2020 r. z pięciodniowym opóźnieniem w stosunku do terminu określonego w § 9 ust. 4 regulaminu prac Zespołu.

III. Opis ustalonego stanu faktycznego oraz oceny częściowe kontrolowanej działalności

OBSZAR

1. Warunki realizacji zadań Rządowego Programu Przeciwdziałania Korupcji na lata 2018 - 2020

Opis stanu faktycznego

1.1. W Rządowym Programie Przeciwdziałania Korupcji na lata 2018-2020 Minister Koordynator Służb Specjalnych został wskazany jako realizator wiodący dla trzech działań: 1.1., 1.7. i 4.1.

Jako realizator współpracujący został wskazany w dwóch działaniach:

- działania 2.4. *Stworzenie procedury dot. informowania o potencjalnych lub istniejących zagrożeniach korupcyjnych (program Ośłona antykorupcyjna),*
- działania 7.3 *Analiza efektywności stosowania ofensywnych metod pracy operacyjnej przez organy ścigania i służby specjalne. Opracowanie zaleceń w tym zakresie.*

1.2. Według wyjaśnień Dyrektora Departamentu Bezpieczeństwa Narodowego KPRM⁷, Minister Koordynator, jako swojego przedstawiciela do udziału w pracach Międzyresortowego Zespołu wskazał ówczesnego Sekretarza Stanu w KPRM p. Macieja Wąsika, który pełnił tę funkcję przez cały okres działania Zespołu.

(akta kontroli str. 5-16, 143-152)

1.3. Zgodnie z wewnętrznymi regulaminami organizacyjnymi Departamentu Bezpieczeństwa Narodowego KPRM, realizowanie zadań Ministra – Członka Rady Ministrów Mariusza Kamińskiego – Koordynatora Służb Specjalnych, określonych w Rządowym Programie Przeciwdziałania Korupcji oraz zapewnienie funkcjonowania Ośłony Antykorupcyjnej w celu realizacji zadań wynikających z polityki antykorupcyjnej Rady Ministrów należało, od 13 marca 2019 r., do Wydziału Kontroli i Nadzoru⁸.

(akta kontroli str. 185-232)

Według wyjaśnień Dyrektora DBN⁹, w zakresie działań przypisanych do realizacji Ministrowi Koordynatorowi Służb Specjalnych w RPPK na lata 2018-2020 stanowisko koordynujące realizację Programu *nie zostało utworzone, gdyż RPPK nie zobowiązywał do jego utworzenia. (...) stanowisko to miało zostać utworzone obligatoryjnie w Kancelarii Prezesa Rady Ministrów, wszystkich ministerstwach i urzędach centralnych mających status realizatorów Programu. Minister-Koordynator Służb Specjalnych nie mieści się we wskazanym katalogu, gdyż jest*

⁷ Dyrektor DBN udzielał wyjaśnień z upoważnienia Ministra Koordynatora Służb Specjalnych nr 4/2019 z 3 grudnia 2019 r.

⁸ Poprzednio, do zadań Wydziału Kontroli i Nadzoru DBN należało, zgodnie z wewnętrznymi regulaminami organizacyjnymi Departamentu, koordynowanie realizacji Rządowego Programu Przeciwdziałania Korupcji w Kancelarii oraz funkcjonowania Ośłony Antykorupcyjnej, w celu realizacji zadań wynikających z polityki antykorupcyjnej Rady Ministrów.

⁹ Z upoważnienia Ministra Koordynatora Służb Specjalnych.

organem obsługiwanym przez Kancelarię Prezesa Rady Ministrów i nie ma przeznaczonego do obsługi jego zadań odrębnego ministerstwa ani innego urzędu. Niezależnie od tego koordynator był powołany w Kancelarii Prezesa Rady Ministrów.

Zadania w zakresie realizacji RPPK z ramienia Ministra-Koordynatora Służb Specjalnych realizował Radca Szefa KPRM w Wydziale Kontroli i Nadzoru Departamentu Bezpieczeństwa Narodowego KPRM. Ponadto zadanie w zakresie nadzoru nad wykonywaniem tego zadania zostało wpisane do opisu stanowiska ówczesnego naczelnika Wydziału Kontroli i Nadzoru DBN oraz obecnego naczelnika tego Wydziału. Jak wyjaśnił Dyrektor DBN, czynności wynikające z RPPK w zakresie działań przypisanych Ministrowi Koordynatorowi, z zakresu legislacji, realizowało dwóch pracowników Wydziału Prawnego DBN w ramach zakresów obowiązków wynikających z ich opisów stanowisk pracy jako pracowników KPRM. Zgodnie z wewnętrznym regulaminem organizacyjnym DBN, do zadań Wydziału Prawnego należała m.in. obsługa prawna Ministra Koordynatora, opracowywanie projektów aktów prawnych inicjowanych przez Ministra Koordynatora i prowadzenie procesu legislacyjnego aktów normatywnych, a także przygotowywanie projektów opinii prawnych oraz innych dokumentów zawierających stanowisko prawne Ministra Koordynatora. Zdaniem Dyrektora DBN, liczba osób zaangażowanych w działania związane z wdrażaniem RPPK, była wystarczająca.

(akta kontroli str. 10-12, 46-90, 161-180)

1.4. Dyrektor DBN poinformował, że na potrzeby realizacji zadań wynikających z RPPK nie został opracowany szczególny sformalizowany sposób ich realizacji. Zadania były realizowane przez pracowników DBN w ramach zakresów ich obowiązków. Przystępując do realizacji zadań RPPK na lata 2018-2020 nie dokonano analizy potrzeb kadrowych i prawno-organizacyjnych – przyjęto założenie, że zasoby DBN KPRM będą wystarczające.

(akta kontroli str. 11)

1.5. W odniesieniu do działań przypisanych w RPPK Ministrowi Koordynatorowi jako realizatorowi wiodącemu, nie zostały ustanowione mechanizmy przekazywania informacji z podmiotami zewnętrznymi. Według wyjaśnień Dyrektora DBN, z uwagi na to, że działania te polegały na opracowaniu i wdrożeniu określonych przepisów zebranych w projekcie aktu normatywnego, a proces legislacyjny takiego projektu (obejmujący także wymianę informacji z podmiotami zewnętrznymi) jest regulowany wyczerpująco przepisami uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów¹⁰, opracowanie szczególnych mechanizmów przekazywania tych informacji w przypadku tych działań, nie było zasadne. Dyrektor DBN podał, że z uwagi na charakter działań, w których Minister Koordynator pełnił rolę realizatora wiodącego, również nie zostały opracowane zasady współpracy z realizatorami współpracującymi, a współpraca ta odbywała się na zasadzie wymiany uwag i wyjaśnień w procesie legislacyjnym. Dyrektor DBN poinformował, że Minister Koordynator nie otrzymał do wykonania zadań jako realizator współpracujący i nie wносił wkładu w realizację tych działań.

(akta kontroli str. 10-16)

1.6. Plan realizacji działań Ministra Koordynatora, został sporządzony przez pracownika Wydziału Kontroli i Nadzoru, a następnie zatwierdzony przez członka Zespołu i przekazany do Przewodniczącego Zespołu przy piśmie z 17 stycznia 2019 r. (szczegółowy opis w sekcji *Stwierdzone nieprawidłowości*).

(akta kontroli str. 32-34, 143-152, 237)

---

¹⁰ M.P. z 2016 r., poz. 1006 ze zm.

Plan realizacji działań Ministra Koordynatora został sporządzony według wzoru stanowiącego załącznik nr 1 do regulaminu prac Międzyresortowego Zespołu. Plan odnosił się tylko do działań, dla których Minister Koordynator został wskazany w RPPK na lata 2018-2020, jako realizator wiodący. Jak wyjaśnił Dyrektor DBN, w planie nie odniesiono się do działań, dla których Minister Koordynator został wskazano jako realizator współpracujący, ponieważ *nie otrzymał on zadań do wykonania od realizatora wiodącego, tj. Szefa CBA. Nie było zatem możliwe opracowanie planu dla działań, które nie zostały w żaden sposób określone do realizacji przez realizatora wiodącego tych działań.* W planie realizacji działań nie wskazano terminów realizacji poszczególnych etapów realizacji działań. Dyrektor DBN wyjaśnił, że *działania wyszczególnione w planie polegały na opracowaniu i wdrożeniu określonych przepisów zebranych w projekcie aktu normatywnego. Z uwagi na fakt, że długość procesu legislacyjnego tak obszernego projektu jako całości, jak i poszczególnych jego etapów jest uzależniona m.in. od sprawności wymiany informacji z podmiotami zewnętrznymi oraz tempa przetwarzania tych informacji w ramach poszczególnych struktur organizacyjnych uczestników procesu, określenie precyzyjnych, wyznaczonych konkretnymi datami terminów poszczególnych etapów realizacji działań byłoby obarczone ryzykiem dużego błędu, szczególnie wobec przewidywanej w Planie realizacji zadań/działania dużej liczby uwag do projektu. W związku z tym określenie terminów realizacji poszczególnych zadań nie było zasadne.*

Jak wyjaśnił Dyrektor DBN, na etapie tworzenia planu nie przeprowadzono udokumentowanych analiz celowości zamieszczania poszczególnych zadań i działań zgłoszonych do realizacji w ramach Programu, a określenie tych zadań i działań odbyło się poprzez robocze uzgodnienia z członkiem Zespołu.

Z ustaleń kontroli wynika, że realizacja działań 1.1, 1.7 i 4.1 ujętych w planie realizacji zadań i działań RPPK na lata 2018-2020 została faktycznie rozpoczęta w 2017 r., tj. jeszcze przed wejściem w życie Programu.

(akta kontroli str. 13, 32-37, 143-152, 237)

1.7. W związku z realizacją RPPK nie zostały powołane zespoły robocze na potrzeby działań Programu realizowanych przez Ministra Koordynatora Służb Specjalnych.

(akta kontroli str. 143-152)

1.8. Zgodnie z § 4 regulaminu prac Międzyresortowego Zespołu do obowiązków członków Zespołu należało m.in. koordynowanie i monitorowanie wdrażania zadań i działań określonych w Programie. W sprawie monitorowania wdrażania zadań i działań określonych w RPKK na lata 2018-2020 przez członka Zespołu w Ministerstwie, Dyrektor DBN wyjaśnił, że *realizacja zadań i działań, dla których realizatorem wiodącym był Minister – Koordynator Służb Specjalnych odbywała się w ramach Departamentu Bezpieczeństwa Narodowego KPRM. Nieskomplikowana struktura organizacyjna Departamentu oraz niezbyt duża liczba pracowników bezpośrednio zaangażowanych w realizację zadań sprawiła, że monitorowanie wdrażania tych działań i zadań nie wymagała od członka Zespołu wprowadzania szczególnych środków służących ich monitorowaniu. Członek Zespołu miał bowiem bezpośredni kontakt z (...) osobami zaangażowanymi w realizację zadań i działań RPPK.* Dyrektor DBN dodał, że przy realizacji przypisanych Ministrowi Koordynatorowi Służb zadań i działań, korzystał on na bieżąco z kompetencji przyznanych mu rozporządzeniem Prezesa Rady Ministrów z 18 listopada 2019 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra – Członka Rady Ministrów Mariusza Kamińskiego – Koordynatora Służb Specjalnych.

(akta kontroli str. 10-16, 237-238)

1.9. Przewodniczący Międzyresortowego Zespołu nie skorzystał z możliwości powierzenia Ministrowi Koordynatorowi Służb Specjalnych (lub upoważnionemu przedstawicielowi) wykonywania czynności, służących realizacji zadań tego Zespołu¹¹.

(akta kontroli str. 10-16)

1.10. Zgodnie z § 9 regulaminu prac Międzyresortowego Zespołu sprawozdania z realizacji zadań i działań są przekazywane do Przewodniczącego Zespołu w terminach odpowiednio do 31 stycznia i 31 lipca każdego roku (ust. 4). Z ustaleń kontroli wynika, że wszystkie sprawozdania z realizacji działań, dla których Minister Koordynator był realizatorem wiodącym, zostały przekazane do Przewodniczącego Zespołu terminowo, z wyjątkiem sprawozdania za I półrocze 2020 r. (szczegółowy opis w sekcji *Stwierdzone nieprawidłowości*). Dyrektor DBN poinformował, że do przygotowania sprawozdań nie zbierano informacji od realizatorów współpracujących, a sprawozdania były sporządzane przede wszystkim na podstawie postępu prac w procesie legislacyjnym projektu ustawy o jawności życia publicznego. Nie było przypadków stwierdzenia przez Przewodniczącego Zespołu nieprawidłowości w sprawozdaniach przekazanych przez Ministra Koordynatora.

(akta kontroli str. 13-14, 32-45, 154-160)

1.11. Zgodnie z § 6 zarządzenia w sprawie Międzyresortowego Zespołu, Minister Koordynator przedłożył Radzie Ministrów sprawozdania roczne z realizacji zadań Zespołu oraz sprawozdania końcowe z realizacji Programu. Sprawozdania te zostały jednak przekazane z opóźnieniem w stosunku do terminu określonego w ww. zarządzeniu. Zaakceptowane przez Ministra Koordynatora sprawozdanie końcowe z realizacji Programu nie zawierało części informacji dotyczących realizacji RPPK (szczegółowy opis w sekcji *Stwierdzone nieprawidłowości*).

(akta kontroli str. 730-893, 1796-1800, CD1 pliki: 075-079)

1.11. Zgodnie z planem realizacji działań Ministra Koordynatora, dla których był on realizatorem wiodącym nie planowano wydatków, ponieważ działania te miały zostać wykonane siłami własnymi DBN w KPRM.

(akta kontroli str. 33-34)

1.12. W sprawie spostrzeżeń z wdrażania RPPK na lata 2018-2020 realizacji celu głównego i celów szczegółowych Programu Dyrektor DBN wyjaśnił, że stanowiska Ministra Koordynatora Służb Specjalnych są odzwierciedlone m.in. w sprawozdaniach z realizacji RPPK. Minister Koordynator Służb Specjalnych *nie formułował w przedmiotowej materii szczególnych wypowiedzi o charakterze ocennym, w tym spostrzeżeń i opinii*.

(akta kontroli str. 558-560)

W działalności kontrolowanej jednostki w przedstawionym wyżej zakresie stwierdzono następujące nieprawidłowości:

Stwierdzone
nieprawidłowości

1. Plan realizacji działań na lata 2018-2020 dla działań przypisanych Ministrowi Koordynatorowi, jako realizatorowi wiodącemu, został zatwierdzony przez członka Zespołu i przekazany do Przewodniczącego Zespołu przy piśmie z 17 stycznia 2019 r., tj. z 3-miesięcznym opóźnieniem w stosunku do terminu wskazanego przez Szefa CBA w piśmie z 21 września 2018 r. Z ustaleń kontroli wynika, że pismem nr 2750/2018 z dnia 21 września 2018 r. Szef CBA zwrócił się do członków Zespołu o przekazanie planów najpóźniej do 19 października 2018 r.

¹¹ Zgodnie z § 4 ust. 3 zarządzenia w sprawie Międzyresortowego Zespołu Przewodniczący Zespołu może powierzyć członkom Zespołu wykonanie określonych czynności służących realizacji zadań Zespołu.

Dyrektor DBN wyjaśnił, że opóźnienie to wynikało z potrzeby przeprowadzenia wewnętrznych prac w celu określenia czynników mających wpływ na realizację działań przypisanych Ministrowi Koordynatorowi Służb Specjalnych, w tym przede wszystkim potrzeby określenia ryzyk wykonania tych zadań. Określenie ryzyk miało charakter roboczych, ustnych ustaleń i zostało udokumentowane jedynie w ww. Planie realizacji działań.

W ocenie NIK przekazanie planu działań Ministra Koordynatora po terminie wskazanym przez Szefa CBA było działaniem nierzetelnym.

(akta kontroli str. 32-34, 143-152, 237)

2. Sprawozdanie z realizacji działań przypisanych Ministrowi Koordynatorowi Służb Specjalnych za I półrocze 2020 r. zostało przekazane Przewodniczącemu Zespołu z pięciodniowym opóźnieniem w stosunku do terminu określonego w § 9 ust. 4 regulaminu prac Międzyresortowego Zespołu.

Dyrektor DBN wyjaśnił, że sprawozdanie zostało sporządzone z opóźnieniem z uwagi na prowadzenie wskazanych w jego treści prac koncepcyjnych dotyczących możliwości wznowienia procesu legislacyjnego i określenia na jego potrzeby nowego kształtu normatywnego regulacji objętych projektem ustawy o jawności życia publicznego.

(akta kontroli str. 157-160, 233-239)

3. Sprawozdania roczne z realizacji zadań Zespołu zostały przedłożone Radzie Ministrów w terminach 25 marca 2019 r. (sprawozdanie za 2018 r.), 11 marca 2020 r. (sprawozdanie za 2019 r.), 11 marca 2021 r. (sprawozdanie za 2020 r.), tj. z opóźnieniem wynoszącym od 10 do 24 dni w stosunku do terminu, o którym mowa w § 6 pkt 1 zarządzenia w sprawie Międzyresortowego Zespołu. Kontrola wykazała, że Przewodniczący Zespołu przedłożył Ministrowi Koordynatorowi sprawozdanie za 2018 r. – 1 marca 2019 r., sprawozdania za 2019 r. i 2020 r. – 2 marca (odpowiednio 2020 r. i 2021 r.).

Natomiast sprawozdanie końcowe z realizacji RPPK na lata 2018-2020 zostało przekazane 19 kwietnia 2021 r., tj. z 5-dniowym opóźnieniem w stosunku do terminu określonego w § 6 pkt 2 ww. zarządzenia. Przewodniczący Zespołu przedłożył Ministrowi Koordynatorowi sprawozdanie końcowe 12 kwietnia 2021 r.

Dyrektor DBN wyjaśnił, że sprawozdania *były poddawane sprawdzeniu, w efekcie którego wprowadzano do nich drobne zmiany redakcyjne. W związku z tym należy przyjąć, że sprawozdania były przedkładane Radzie Ministrów najszybciej jak to możliwe, biorąc pod uwagę konieczność zachowania należytej staranności odnośnie ich treści oraz aspekty techniczno-organizacyjne związane z obiegiem pism w ramach wyznaczonej ścieżki akceptacji przez uprawnione osoby dokumentów przedkładanych przez Ministra – Członka Rady Ministrów, Koordynatora Służb Specjalnych.*

(akta kontroli str. 233-239, CD1 pliki: 075-079)

NIK nie kwestionuje prawa Ministra do weryfikacji sprawozdań przed ich przekazaniem Radzie Ministrów. Jednak w ocenie NIK, współpraca pomiędzy Ministrem Koordynatorem a Szefem CBA w tym zakresie powinna zostać tak ustalona, aby umożliwić przekazywanie sprawozdań w terminie określonym w zarządzeniu.

4. Minister Koordynator Służb Specjalnych zaakceptował i przedłożył Radzie Ministrów sprawozdanie końcowe z realizacji RPPK 2018–2020, które nie zawierało opisu realizacji celu głównego i celów szczegółowych oraz mierników ich realizacji, co w ocenie NIK było działaniem nierzetelnym.

Zgodnie z ppkt 4.3.3. RPPK do zadań Ministra Koordynatora Służb Specjalnych należy akceptacja sprawozdania końcowego i przedłożenie go Radzie Ministrów. Minister Koordynator zaakceptował sprawozdanie, które zostało opracowane w takiej samej formie jak sprawozdania okresowe (półroczne i roczne), tzn. w formie tabelarycznej wg wzoru załącznika nr 2 do Regulaminu prac Międzyresortowego Zespołu do Spraw Koordynowania i Monitorowania Wdrażania RPPK na lata 2018-2020¹². Zawierało ono jedynie stan realizacji poszczególnych 33 działań (bez informacji na temat liczby działań zrealizowanych globalnie i w poszczególnych zadaniach). Nie zawierało również żadnych analiz, konkluzji, podsumowań dotyczących realizacji całego RPPK, nie odniesiono się w nim do osiągnięcia mierników celu głównego i celów szczegółowych, mimo że w Programie w rozdziale 3 *Cele Programu* – określono cel główny RPPK na lata 2018-2020 i trzy cele szczegółowe, a także mierniki ich realizacji. Sprawozdanie w takiej formie zostało przedłożone Radzie Ministrów.

Dyrektor DBN wyjaśnił, że Minister Koordynator Służb Specjalnych *nie zwrócił się do Szefa CBA, jako Przewodniczącego Międzyresortowego Zespołu o przedłożenie sprawozdania końcowego w innym brzmieniu niż pierwotnie przesłane przez Szefa CBA. (...) sprawozdanie zostało przyjęte przez członków Zespołu i zaakceptowane przez Przewodniczącego Zespołu. (...) Należy również zwrócić uwagę, że do sprawozdania nie zostały zgłoszone żadne uwagi na etapie jego rozpatrywania przez Radę Ministrów, co świadczy o rzetelnym jego opracowania (...).*

(akta kontroli str. 534-540)

Sprawozdanie końcowe z realizacji RPPK na lata 2018-2020 powinno zawierać ocenę realizacji całego Programu a nie tylko opis realizacji poszczególnych działań. Ponadto, w ocenie NIK, w sprawozdaniu należało przedstawić stopień osiągnięcia celu głównego i celów szczegółowych Programu, a także mierników określonych dla całego Programu. W konsekwencji Radzie Ministrów zostało przedłożone sprawozdanie, które nie zawierało kluczowych informacji odnośnie do poziomu realizacji zadań oraz celów Programu i mierników ich realizacji.

OCENA CZĄSTKOWA

W zakresie działań przypisanych Ministrowi Koordynatorowi Służb Specjalnych nie został opracowany szczególny, sformalizowany sposób ich realizacji. Zadania były realizowane przez pracowników Departamentu Bezpieczeństwa Narodowego KPRM, w ramach zakresu ich obowiązków. Sporządzony został plan realizacji zadań i działań RPPK zgodnie ze wzorem określonym w obowiązujących przepisach, ale z opóźnieniem w odniesieniu do terminu wskazanego przez Szefa CBA, co było działaniem nierzetelnym. Minister Koordynator przekazywał terminowo sprawozdania z realizacji przypisanych mu działań, z wyjątkiem sprawozdania za I półrocze 2020 r.

Sprawozdania roczne z realizacji zadań Zespołu oraz sprawozdanie końcowe z realizacji RPPK na lata 2018-2020 zostały przedłożone Radzie Ministrów z opóźnieniem w stosunku do terminu, o którym mowa w § 6 pkt 1 i pkt 2 zarządzenia w sprawie Międzyresortowego Zespołu. Ponadto, sprawozdanie końcowe zawierało jedynie opis stanu realizacji poszczególnych działań, natomiast nie zawierało oceny realizacji całego Programu oraz informacji o stopniu osiągnięcia celu głównego i celów szczegółowych Programu, w tym dotyczących osiągnięcia mierników celów RPPK. Minister Koordynator Służb Specjalnych zaakceptował i przedłożył takie sprawozdanie Radzie Ministrów.

¹² Sprawozdanie z realizacji zadań/działań Rządowego Programu Przeciwdziałania Korupcji na lata 2018-2020 (za ... półrocze/rok ...).

2. Realizacja Rządowego Programu Przeciwdziałania Korupcji na lata 2018 - 2020.

Opis stanu faktycznego

2.1. Zgodnie z RPPK instytucją wdrażającą Program był Międzyresortowy Zespół do spraw Koordynowania i Monitorowania Wdrażania Rządowego Programu Przeciwdziałania Korupcji na lata 2018-2020, którego pracami kierował Przewodniczący Zespołu.

Zespół został powołany zarządzeniem nr 134 Prezesa Rady Ministrów z dnia 10 sierpnia 2018 r. Kontrola wykazała, że projekt ww. zarządzenia został przedłożony do podpisu Prezesowi Rady Ministrów dopiero po czterech miesiącach od jego przyjęcia przez Stały Komitet Rady Ministrów. Szczegółowy opis w sekcji *Stwierdzone nieprawidłowości*.

(akta kontroli str. 13-142)

2.2. Działania 1.1, 1.7., dla których Minister Koordynator został wskazany jako realizator wiodący, wpisują się w realizację celu szczegółowego nr 1 RPPK na lata 2018-2020 *wzmocnienie działań prewencyjnych i edukacyjnych*, natomiast działanie 4.1. - celu szczegółowego nr 2 *doskonalenie mechanizmów monitorowania zagrożeń korupcyjnych oraz monitorowanie regulacji prawnych w zakresie przeciwdziałania przestępczości korupcyjnej*.

Jako sposób realizacji wszystkich trzech działań, tj. 1.1., 1.7 oraz 4.1. wskazano *przygotowanie i przeprowadzenie rządowego procesu legislacyjnego projektu ustawy o jawności życia publicznego*. Ustalono, że proces legislacyjny projektu ww. ustawy został rozpoczęty w 2017 r. W 2018 r. prace zostały wstrzymane na etapie Stałego Komitetu Rady Ministrów. Zgodnie ze sprawozdaniem z realizacji RPPK oraz wyjaśnieniami Dyrektora DBN, w połowie 2019 r. zainicjowano prace koncepcyjne dotyczące możliwości wznowienia prac legislacyjnych i określenia nowego kształtu regulacji objętych projektem. We współpracy z CBA podjęto prace mające na celu opracowanie i wprowadzenie w życie ustawy Prawo antykorupcyjne. Dyrektor DBN poinformował, że dopracowano brzmienie przepisów ww. ustawy wraz z uzasadnieniem i załącznikiem – wzorem oświadczenia majątkowego, natomiast z *uwagi na początkowy etap prac nad projektem i jego ściśle roboczy charakter, projekt przedmiotowej ustawy nie zostaje przekazany*.

Zgodnie ze sprawozdaniem końcowym z realizacji RPPK na lata 2018-2020, działania 1.7 i 4.1. nie zostały zrealizowane (szczegółowy opis w obszarze III). Jedynie działanie 1.1. *zapewnienie spójności przepisów określających ograniczenia prowadzenia działalności gospodarczej przez osoby pełniące funkcje publiczne, w szczególności w kwestiach oświadczeń o stanie majątkowym, prowadzenia rejestru korzyści, ograniczeń związanych z aktywnością zawodową w trakcie pełnienia funkcji publicznych oraz po jej zaprzestaniu, z jednoczesnym opracowaniem skutecznego systemu sankcji za naruszenie tych ograniczeń*, zostało częściowo zrealizowane w zakresie rozwiązań dotyczących oświadczeń o stanie majątkowym w przygotowanej ustawie o zmianie ustawy o wykonywaniu mandatu posła i senatora oraz niektórych ustaw¹³.

¹³ Ostatecznie ustawa nie weszła w życie. Prezydent RP skierował ustawę do Trybunału Konstytucyjnego, a ten uznał jej niezgodność z konstytucją. Ostatecznie Prezydent odmówił podpisu ustawy. Komunikat Prezydenta RP: <https://www.prezydent.pl/aktualnosci/wydarzenia/komunikat-w-zwiazku-z-wyrokiem-trybunalu-konstytucyjnego,45455>.

Dyrektor DBN wyjaśnił, że za główną przyczynę niedoprowadzenia do końca procesu legislacyjnego projektu ustawy o jawności życia publicznego należy uznać bardzo dużą liczbę uwag zgłoszonych do projektu przez uczestników procesu legislacyjnego, kwestionujących istotne założenia projektu i związany z tym brak możliwości uzgodnienia projektu między członkami Rady Ministrów w podstawowych obszarach regulacji objętych projektem. Dyrektor DBN dodał, że 26 listopada 2019 r. w Dzienniku Urzędowym UE została opublikowana dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1937 w sprawie ochrony osób zgłaszających naruszenia prawa Unii¹⁴ (tzw. ustawa o sygnalistach), która weszła w życie 16 grudnia 2019 r. W ww. dyrektywie państwa członkowskie zostały zobowiązane do wprowadzenia regulacji w zakresie ochrony sygnalistów, które znacząco różnią się od regulacji zaproponowanych w projekcie ustawy o jawności życia publicznego. Zgodnie z zarządzeniem nr 229 Prezesa Rady Ministrów z 1 grudnia 2020 r. w sprawie wyznaczenia ministra właściwego do przeprowadzenia prac legislacyjnych mających na celu implementację dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1937 z dnia 23 października 2019 r. w sprawie ochrony osób zgłaszających naruszenia prawa UE¹⁵, przeprowadzenie na etapie rządowym prac legislacyjnych mających na celu implementację ww. dyrektywy zostało powierzone ministrowi właściwemu do spraw pracy. W opinii Dyrektora DBN przedstawionej w wyjaśnieniach, z uwagi na te uwarunkowania, dalsze procedowanie projektu ustawy o jawności życia publicznego, w kształcie normatywnym wypracowanym w ramach procesu legislacyjnego, stało się bezzasadne.

(akta kontroli str. 5-19, 38-45, 143-152)

Kontrola wykazała, że pomimo zaistnienia ww. przyczyn, które spowodowały, że proces legislacyjny ustawy o jawności życia publicznego nie został zakończony, Minister Koordynator nie wystąpił o zmianę planu realizacji działań. Dyrektor DBN wyjaśnił, że wynikało to z oceny, że nawet przeformułowanie działań czy zmiana sposobu ich pomiaru nie usunie przyczyn niemożności ich realizacji.

(akta kontroli str. 148-149)

2.3. W zakresie działań 2.4. i 7.3., dla których Minister Koordynator został wskazany jako realizator współpracujący, według wyjaśnień Dyrektora DBN, nie otrzymano do wykonania zadań i nie wnoszono wkładu w realizację tych działań.

(akta kontroli str. 12)

Stwierdzone
nieprawidłowości

W działalności kontrolowanej jednostki w przedstawionym wyżej zakresie stwierdzono następującą nieprawidłowość:

Minister Koordynator Służb Specjalnych przekazał do podpisu Prezesowi Rady Ministrów projekt zarządzenia w sprawie utworzenia Międzyresortowego Zespołu do Spraw Koordynowania i Monitorowania, Wdrażania Rządowego Programu Przeciwdziałania Korupcji na lata 2018-2020 dopiero po przeszło czterech miesiącach od jego przyjęcia przez Stały Komitet Rady Ministrów, co NIK ocenia jako działanie nierzetelne.

Kontrola wykazała, że projekt został przyjęty przez Stały Komitet Rady Ministrów w dniu 6 marca 2018 r., o czym został poinformowany Minister Koordynator Służb Specjalnych. Przedmiotowy projekt został przekazany Prezesowi Rządowego Centrum Legislacji z prośbą o zwolnienie go z obowiązku rozpatrzenia przez komisję prawniczą przez Ministra pismem z dnia 17 lipca 2018 r. Następnie, po

¹⁴ Dz. U. UE L 305 z 26.11.2019 r., s. 17, ze zm.

¹⁵ M.P. poz. 1112.

uzyskaniu takiego zwolnienia (pismo z 20 lipca 2018 r.), 31 lipca 2018 r. projekt został skierowany do Sekretarza Rady Ministrów z prośbą o przedłożenie do podpisu Prezesowi Rady Ministrów. Zespół został powołany zarządzeniem nr 134 Prezesa Rady Ministrów z dnia 10 sierpnia 2018 r.

Dyrektor DBN wyjaśnił, że od przyjęcia projektu przez Stały Komitet Rady Ministrów w dniu 6 marca 2018 r. do wystąpienia z wnioskiem o zwolnienie go z obowiązku rozpatrzenia przez komisję prawniczą nie prowadzono prac legislacyjnych nad projektem, ponieważ w tym okresie rozważana była możliwość zmiany uchwały nr 207 Rady Ministrów z dnia 19 grudnia 2017 r. w sprawie Rządowego Programu Przeciwdziałania Korupcji (M.P. poz. 12), która miałaby na celu rezygnację z powołania Zespołu do Spraw Koordynowania i Monitorowania Wdrażania „Rządowego Programu Przeciwdziałania Korupcji na lata 2018-2020” i powierzenie zadań związanych z wdrażaniem Programu Szefowi CBA (co potwierdza pismo Szefa CBA z dnia 5 lipca 2018 r. (...)). Ostatecznie zrezygnowano z tego pomysłu i w drugiej połowie lipca 2018 r. wznowiono prace nad projektem.

(akta kontroli str. 91-142, 233-239, 541-551)

NIK zaważa, że Szef CBA dopiero w piśmie z 5 lipca 2018 r. (S-1974/2018), w związku z nieutworzeniem Międzyresortowego Zespołu do Spraw Koordynowania i Monitorowania Wdrażania Rządowego Programu Przeciwdziałania Korupcji na lata 2018-2020, zwrócił się do Ministra Koordynatora z prośbą o rozważenie propozycji dotyczącej znowelizowania uchwały nr 207 Rady Ministrów z dnia 19 grudnia 2017 r. w RPPK, w zakresie zmiany instytucji wdrażającej Program, tj. rezygnowanie z utworzenia Zespołu i upoważnienia Szefa CBA do działań koniecznych do jego wdrożenia. Minister Koordynator nie udzielił odpowiedzi na ww. pismo, gdyż jak wyjaśnił w trakcie niniejszej kontroli, proces legislacyjny projektu przedmiotowego zarządzenia był wówczas w toku i zakończył się przyjęciem zarządzenia nr 134. W ocenie NIK długie procedowanie projektu spowodowało wstrzymanie prac nad realizacją założeń Programu, opóźniło wyznaczenie koordynatorów i realizację działań wyznaczonych poszczególnym realizatorom Programu.

OCENA CZĄSTKOWA

Międzyresortowy Zespół do Spraw Koordynowania i Monitorowania Wdrażania RPPK na lata 2018-2020 został powołany dopiero osiem miesięcy po wejściu w życie Programu. Opóźniło to rozpoczęcie wdrażania działań określonych w RPPK. Wpływ na późne powołanie Zespołu miało m.in. nieprzekazanie przez Ministra Koordynatora do podpisu Prezesa Rady Ministrów projektu zarządzenia w sprawie powołania Zespołu niezwłocznie po przyjęciu projektu przez Stały Komitet Rady Ministrów, co NIK ocenia jako działanie nierzetelne.

Działania 1.7. i 4.1. nie zostały zrealizowane, chociaż projekt ustawy o jawności życia publicznego został przygotowany i został uruchomiony jego proces legislacyjny. Ustawa o jawności życia publicznego nie została jednak uchwalona przez Parlament RP, w związku z tym nie osiągnięto zaplanowanych efektów ww. działań. Działanie 1.1. zostało zrealizowane częściowo poprzez przygotowaną zmianę ustawy o wykonywaniu mandatu posła i senatora oraz niektórych ustaw.

OBSZAR

3. Efekty realizacji Rządowego Programu Przeciwdziałania Korupcji na lata 2018-2020.

Opis stanu faktycznego

W planie realizacji działań Ministra Koordynatora określono jeden miernik dla trzech działań 1.1., 1.7. i 4.1., w których pełnił on funkcję realizatora wiodącego, tj. *stopień zaawansowania procesu legislacyjnego* (podzielony na 6 stopni):

1. *uzgodnienia międzyresortowe,*
2. *konsultacje publiczne,*
3. *Stały Komitet Rady Ministrów,*
4. *komisja prawnicza,*
5. *Rada Ministrów,*
6. *skierowanie projektu ustawy do Sejmu.*

Z ustaleń kontroli wynika, że projekt ustawy o jawności życia publicznego został wpisany do wykazu prac legislacyjnych i programowych Rady Ministrów 26 października 2017 r. Projekt ustawy został poddany uzgodnieniom międzyresortowym i konsultacjom publicznym i skierowany do rozpatrzenia przez Stały Komitet Rady Ministrów w dniu 9 stycznia 2018 r. Osiągnięto zatem 3 z 6 stopni planowanego miernika.

Zgodnie ze sprawozdaniami z realizacji działań Ministra Koordynatora Służb Specjalnych, prace nad projektem ustawy o jawności życia publicznego zostały wstrzymane 9 stycznia 2018 r. na etapie Stałego Komitetu Rady Ministrów.

Dyrektor DBN wyjaśnił, że z formalnego punktu widzenia nie została podjęta decyzja o wstrzymaniu prac nad projektem ustawy o jawności życia publicznego, tj. nie został złożony wniosek o wykreślenie tego projektu z wykazu prac legislacyjnych i programowych Rady Ministrów, a zaprzestanie dalszych prac nad projektem miało miejsce po ustaleniu, że uzgodnienie projektu w przedkładanym kształcie nie będzie możliwe.

(akta kontroli str. 233-239, 561-564, CD3)

Stwierdzone
nieprawidłowości

W działalności kontrolowanej jednostki w przedstawionym wyżej zakresie nie stwierdzono nieprawidłowości.

OCENA CZĄSTKOWA

Miernik określony dla działań 1.1., 1.7. i 4.1. został osiągnięty częściowo, tzn. proces legislacyjny projektu ustawy o jawności życia publicznego został doprowadzony do etapu Komitetu Stałego Rady Ministrów. Proces legislacyjny nie został przeprowadzony do końca z powodu dużej liczby zgłoszonych uwag do projektu ustawy, kwestionujących istotne założenia projektu i związany z tym brak możliwości uzgodnienia projektu między członkami Rady Ministrów w podstawowych obszarach regulacji objętych projektem.

IV. Wnioski i uwagi

Wnioski

Przedstawiając powyższe oceny, w związku z zakończeniem realizacji RPPK na lata 2018-2020, NIK nie formułuje wniosków pokontrolnych.

Uwaga

W przypadku powierzenia Ministrowi Koordynatorowi Służb Specjalnych - realizacji zadań albo działań w ramach kolejnego rządowego programu w zakresie przeciwdziałania korupcji, Najwyższa Izba Kontroli, na podstawie art. 53 ust. 1 pkt 5 ustawy o NIK, zwraca uwagę na konieczność zapobiegania opóźnieniom w wykonywaniu czynności lub zadań wynikających z rządowego Programu.

V. Pozostałe informacje i pouczenia

Wystąpienie pokontrolne zostało sporządzone w dwóch egzemplarzach; jeden dla kierownika jednostki kontrolowanej, drugi do akt kontroli.

Prawo zgłoszenia
zastrzeżeń

Zgodnie z art. 54 ustawy o NIK kierownikowi jednostki kontrolowanej przysługuje prawo zgłoszenia na piśmie umotywowanych zastrzeżeń do wystąpienia pokontrolnego, w terminie 21 dni od dnia jego przekazania. Zastrzeżenia zgłasza się do Prezesa NIK. Prawo zgłaszania zastrzeżeń, zgodnie z art. 61b ust. 2 ustawy o NIK, nie przysługuje do wystąpienia pokontrolnego zmienionego zgodnie z treścią uchwały w sprawie zastrzeżeń.

Obowiązek
poinformowania
NIK o sposobie
wykorzystania uwagi

Zgodnie z art. 62 ustawy o NIK należy poinformować Najwyższą Izbę Kontroli, w terminie 21 dni od otrzymania wystąpienia pokontrolnego, o sposobie wykorzystania uwagi oraz o podjętych działaniach lub przyczynach niepodjęcia tych działań.

W przypadku wniesienia zastrzeżeń do wystąpienia pokontrolnego, termin przedstawienia informacji liczy się od dnia otrzymania uchwały o oddaleniu zastrzeżeń w całości lub zmienionego wystąpienia pokontrolnego.

Warszawa, 2022 r.

Wiceprezes
Najwyższa Izba Kontroli
Małgorzata Motylow

.....
podpis